

РЕШЕНИЕ

№ 696

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3397** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Жалбоподателят „ТРАНС ОЙЛ СЪРВИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 5, ап. 28 чрез С. И. С., в качеството на управител,представявана от адв.К. оспорва Ревизионен акт №Р-22220621001290-091-001/16.11.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията ,потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 258/17.02.2022 г., с който на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5103,60 лв. ,ведно с лихви в размер на 1962,81лв.В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Искането до съда е за постановяване отмяна на ревизионния акт.В съдебно заседание редовно призован се представлява от адв.К.,който моли съда да отмени акта по изложените в жалбата съображения.Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – [населено място], редовно призован чрез юриск.Г. намира жалбата за неоснователна и моли съда да я отхвърли.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител в производството .

От фактическа страна се установява:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220621001290-020-001/04.03.2021 г., връчена на 17.03.2021 г., издадена от Г. И. М., на длъжност началник сектор

„Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ТРАНС ОЙЛ СЪРВИС“ ЕООД за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.03.2020 г. до 31.10.2020 г.

ЗВР №Р-22220621001290-020-001/04.03.2021 г. е изменена със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22220621001290-020-002/16.06.2021 г. и ЗИЗВР №Р-22220621001290-020-003/15.07.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220621001290-092-001/10.09.2021 г.

Ревизията приключва с РА №Р-22220621001290-091-001/16.11.2021 г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за данъчните периоди м. 03.2020 г., м. 04.2020 г., м. 05.2020 г. и м. 08.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 103,60 лв. по фактури, издадени от „ГЛОБУС ТЕЛЕКОМЮНИКЕЙШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЖИ ДИ ПИ АР ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ПАСТРИУЪРЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕУРОСИМАТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БАВЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „БУЛПАРАДАЙС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

За данъчен период м. 06.2020 г. задълженото лице е подало справка - декларация /СД/ по ЗДДС с вх. №22061436184/12.07.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. с деклариран резултат ДДС за внасяне в размер на 3 637,31 лв. Ревизиращите органи сочат, че декларирания данък е внесен /стр. 28 от РД/. За периода е начислена лихва за забава в размер на 13,14 лв. /стр. 3 от РА/.

За данъчен период м. 07.2020 г. е подадена СД по ЗДДС с вх. №22061439717/08.08.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. с деклариран резултат - ДДС за внасяне в размер на 8 966,45 лв. Ревизиращите органи са установили, че задълженото лице не е внесло декларирания данък. Начислена е лихва за забава в размер на 1 143,31 лв. /стр. 3 от РА/.

За данъчен период м. 09.2020 г. е подадена СД по ЗДДС с вх. №22061451526/13.10.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. с деклариран резултат - ДДС за внасяне в размер на 5 359,50 лв. Ревизиращите органи сочат, че декларирания данък е внесен /стр. 28 от РД/. Начислена е лихва за забава в размер на 2,98 лв. /стр. 3 от РА/.

За данъчен период м. 10.2020 г. е подадена СД по ЗДДС с вх. №22061455274/12.11.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. с деклариран резултат - ДДС за внасяне в размер на 2 408,71 лв. Ревизиращите органи сочат, че декларирания данък е внесен /стр. 28 от РД/. Начислена е лихва за забава в размер на 1,34 лв. /стр. 3 от РА/.

Установено е, че „ТРАНС ОЙЛ СЪРВИС“ ЕООД е предоставяло автосервизни услуги. Стопанската си дейност жалбоподателя е осъществявал от офис, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] и сервизно хале, находящо се в [населено място], [улица].

На ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22220621001290-040-001/05.04.2021 г. Представените документи са описани на

стр. 3-стр. 5 от РД.

Извършени са насрещни проверки на посочените по-горе преки доставчици на ревизираното дружество, резултатите от които са описани в РД. Адресираните до „ГЛОБУС ТЕЛЕКОМЮНИКЕЙШЪН“ ЕООД, „ДЖИ ДИ ПИ АР ГРУП“ ЕООД, „ПАСТРИУЪРЛД“ ЕООД и „ЕУРОСИМАТ“ ЕООД са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Адресираните до „БАВЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „БУЛПАРАДАЙС“ ЕООД са връчени на декларираните електронни адреси за кореспонденция. Дружествата не са представили изисканите документи и писмени обяснения.

За извършената проверка на счетоводни документи на ревизираното лице е съставен Протокол №Р-22220621001290-П.-001/25.08.2021 г.

1. Не е признато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 676,00 лв. по фактура №[ЕГН]/26.08.2020 г. с предмет на доставката „оптимизация на сайт м. 08“ с начислен ДДС в размер на 100,00 лв. и фактура №[ЕГН]/26.08.2020 г. с предмет на доставката „предпечат, печат и др.“ с начислен ДДС в размер на ДДС 576,00 лв., издадени от „ГЛОБУС ТЕЛЕКОМЮНИКЕЙШЪН“ ЕООД.

Дружеството не е декларирало назначаването на лица по трудови или извънтрудови правоотношения.

Установено е, че „ГЛОБУС ТЕЛЕКОМЮНИКЕЙШЪН“ ЕООД декларира големи обороти и малки вноски в СД по ЗДДС за проверявания период. За периода на проверката дружеството декларира получени доставки от лица с рисков профил, като по този начин е намалило размера на данъка за внасяне.

Ревизираното лице е представило главна книга на сметка 401 „Доставчици“ и Договор за изработка на печатна реклама от 01.06.2020 г. Предмет на договора е изпълнение на дейности по дизайн, предпечат и печат на флаери и рекламни материали за нуждите на възложителя. Уговорено е в зависимост от нуждите на възложителя да се извърши разнос на изготвените флаери и рекламни материали. Договорът е със срок на действие от 3 месеца. Към договора е приложена фактура №[ЕГН]/26.08.2020 г. с предмет „предпечат, печат и др.“ с начислен ДДС в размер на 576,00 лв.

Също така е представен Договор за оптимизация на уебсайт от 01.08.2020 г. Предмет на договора е изпълнение на SEO оптимизация на фирмен уебсайт, разработка на допълнителен модул за онлайн търговия към сайта, обучение на представители на възложителя да работят с админ панела на сайта, поддръжка и обновяване софтуера на сайта, популяризиране на сайта в интернет. Към договора е приложена фактура №[ЕГН]/26.08.2020 г. с предмет на доставката „оптимизация на сайт м. 08“ и начислен ДДС в размер на 100,00 лв.

Към фактурите не са представени фискални касови бонове за извършени плащания. Приложени са справки за осчетоводяване на доставките по сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

Органите по приходите сочат, че освен разплащателни документи ревизираното дружество не е представило дизайн/визуализация на фактурираните рекламни материали и флаери, както и доказателства за проведена търговска кореспонденция във връзка с одобряване на дизайн/визуализация. Не са ангажирани доказателства по какъв начин и от кого е одобрен дизайна. Не са представени доказателства по какъв начин е популяризиран сайта в интернет, какво включва обучението за боравене с админ панела на сайта и др. документи свързани с услугите.

2. Не е признато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 500,00 лв. по фактури №[ЕГН]/28.04.2020 г., №[ЕГН]/17.03.2020 г. и №[ЕГН]/25.03.2020 г.,

издадени от „ДЖИ ДИ ПИ АР ГРУП“ ЕООД. Констатирано е, че доставчикът не е включил в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС фактури №[ЕГН]/17.03.2020 г. и №[ЕГН]/25.03.2020 г.

Установено е, че доставчикът е декларирал назначаването на 9 лица по трудово правоотношение на длъжности „дизайнер софтуер“, „мениджър реклама“, „графичен дизайнер“, „рекламен агент“, „специалист обработка на данни“, „търговски директор“, за които не са внасяни дължимите осигурителни вноски. При проверка в информационните масиви на НАП е констатирано, че за същите лица са подадени уведомления по чл. 62 от Кодекса на труда /КТ/ за назначаването им в други дружества на длъжности „майстор производство на тестени изделия“, „общ работник сгради“, „сервитьор“, „арматурист“, „кофражист“, „зидаромазач“, „земенокопач“, „мияч на превозни средства“, „бетонджия“, „работник паркинг“, „охрана“ и др.

Няма данни за подавани справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2020 г. от „ДЖИ ДИ ПИ АР ГРУП“ ЕООД и за назначаването на лица по извънтрудови правоотношения.

Посочено е, че „ДЖИ ДИ ПИ АР ГРУП“ ЕООД е с рисков профил и има установени публични задължения в особено големи размери. Дружеството не е публикувало годишни финансови отчети /ГФО/, предоставящи информация за притежавани активи. Ревизираното лице е представило извлечение от главна книга на сметка 401 „Доставчици“ и Договор за оптимизация на уебсайт от 07.01.2019 г. Предмет на договора е изпълнение на SEO оптимизация на фирмен уебсайт, разработка на допълнителен модул за онлайн търговия към сайта, обучаване на представители на възложителя да работят с админ панела на сайта, поддръжка и обновяване софтуера на сайта, популяризиране на сайта в интернет. Към договора са приложени:

- анекс от 08.04.2019 г., с който изпълнителят приема да публикува рекламни изображения и текстове на възложителя в интернет;
- анекс от 07.01.2020 г., с който се удължава срока на договора за срок от една година.

Ревизираното дружество е представило и:

- фактура № [ЕГН]/17.03.2020 г. с предмет на доставката „оптимизация на сайт м. 03“ и начислен ДДС в размер на 100,00 лв.;
- фактура №[ЕГН]/25.03.2020 г. с предмет на доставката „интернет реклама“ и начислен ДДС в размер на 300,00 лв.;
- фактура №[ЕГН]/28.04.2020 г. с предмет на доставката „оптимизация на сайт м. 03“ и начислен ДДС в размер на 100,00 лв.

Към фактурите са приложени фискални касови бонове и справки за осчетоводяване на доставките по сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

Органите по приходите сочат, че не са представени доказателства за лицата, които са ангажирани с изпълнението на процесните доставки и за тяхната професионална квалификация. Посочили са, че при насрещната проверка доставчикът не е представил доказателства за притежавани активи, необходими за изпълнението на услугите. Също така не е бил представен дизайн/визуализация на фактурираните рекламни услуги и доказателства за проведена търговска кореспонденция по повод одобряване на дизайн/визуализация. Не са ангажирани доказателства по какъв начин и от кого е одобрен дизайна. Не са представени доказателства по какъв начин е популяризиран сайта в интернет, какво включва обучението за боравене с админ панела на сайта и др. документи свързани с услугите.

3. Не е признато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 2 452,00 лв.

по 6 фактури, издадени от „ПАСТРИУЪРЛД“ ЕООД.

Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 25.08.2020 г. Декларирало е предмет на стопанска дейност - производство на сухари, бисквити и сухи сладкарски изделия.

Установено е, че доставчикът е включил процесните фактури в дневниците за продажби.

Дружеството няма назначени лица по трудови или извънтрудови правоотношения и не притежава материално-техническа обезпеченост за извършване на стопанска дейност.

Ревизираното лице е представило извлечение от главна книга на сметка 401 „Доставчици“, както и Договор за почистване и хигиенизиране от 09.02.2020 г. С договора на изпълнителя е възложено ежемесечното почистване и хигиенизиране на сервизно хале с площ от 864,00 кв. м., находящо се в [населено място], [улица].

Също така са били представени копия на процесните фактури и приемо-предавателни протоколи за предаване на материали към тях, както следва:

- фактура №[ЕГН]/20.03.2020 г. с начислен ДДС в размер на 312,00 лв. и предмет на доставката „дезинфектанти - 50 бр.“, протокол от 19.03.2020 г. и фискален касов бон;

- фактура №[ЕГН]/27.03.2020 г. с начислен ДДС в размер на 520,00 лв. и предмет на доставката „предпазни маски – 1 000 бр.“, протокол от 26.03.2020 г. и фискален касов бон;

- фактура №[ЕГН]/27.03.2020 г. с начислен ДДС в размер на 432,00 лв. и предмет на доставката „дезинфектиране и почистване на сервизно хале“, както и фискален касов бон;

- фактура №[ЕГН]/27.04.2020 г. с начислен ДДС в размер на 504,00 лв. и предмет на доставката „дезинфектиране, почистване на сервизно хале и дезинфектанти - 30 бр.“, протокол от 26.04.2020 г. и фискален касов бон;

- фактура №[ЕГН]/26.05.2020 г. с начислен ДДС в размер на 432,00 лв. и предмет на доставката „дезинфектиране и почистване на сервизно хале“, както и фискален касов бон;

- фактура №[ЕГН]/28.05.2020 г. с начислен ДДС в размер на 252,00 лв. и предмет на доставката „дезинфектанти - 45 бр.“, протокол от 27.05.2020 г. и фискален касов бон.

Представени са справки за осчетоводяване на доставките по сметка 601 „Разходи за материали“ и по 602 „Разходи за външни услуги“.

Органите по приходите сочат, че не са представени доказателства за кадровата и материална обезпеченост на „ПАСТРИУЪРЛД“ ЕООД да изпълни фактурираните доставки. Наличието на такива не са установени и при извършените проверки в информационните масиви на НАП.

4. Не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 439,20 лв. по фактура №800000039/27.03.2020 г., издадена от „ЕУРОСИМАТ“ ЕООД с предмет на доставката: „автомобилни гуми“.

Установено е, че доставчикът е включил процесната фактура в дневника за продажби. Дружеството не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. и 2020 г. Констатирано е, че декларираният ДДС за процесния период не е внесен. В дружеството не е имало наети лица по трудови правоотношения за периода от регистрацията до 31.03.2020 г. След 01.04.2020 г. е декларирано назначаването на 4 наети лица. Няма данни за наети лица по извънтрудови правоотношения.

Ревизираното лице е представило извлечение от главна книга на сметка 401 „Доставчици“, копие на процесната фактура, фискален бон, протокол от 23.03.2020 г.

за получаването на 22 автомобилни гуми и справки за осчетоводяване на доставките по сметка 302 „Материали на склад“.

Ревизираното лице и доставчикът не са представили документи за място на товарене и разтоварване на стоките. Не са представени и доказателства за транспортното средство, с което са превозени стоките. Ревизираното дружество не е представило и доказателства за извършване на последващи облагаеми доставки със същите.

5. Не е признато право на приспадане на данъчен кредит по издадените от „БАВЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД фактура №[ЕГН]/08.08.2020 г. с начислен ДДС в размер на 252,00 лв. с предмет на доставката „дезинфектанти - 45 бр.“ и фактура №[ЕГН]/03.08.2020 г. с начислен ДДС в размер на ДДС 432,00 лв. и предмета на доставката „дезинфектиране и почистване на сервизно хале“.

При проверка в информационните масиви на НАП е установено, че „БАВЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не е включило процесните фактури в отчетните регистри п очл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

Ревизираното дружество е представило извлечение от главна книга сметка 401 „Доставчици“, Договор за почистване и хигиенизиране от 01.07.2020 г. С последния е уговорено изпълнителя да почиства ежемесечно сервизно хале, находящо се в [населено място], [улица]. Срокът на договора е една година от подписване на договора. Представени са копия на процесните фактури, протоколи, фискални бонове справки за осчетоводяване на доставките по сметка 601 „Разходи за материали“ и по 602 „Разходи за външни услуги“.

Органите по приходите сочат, че не са представени доказателства за кадровата и материална обезпеченост на „БАВЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да изпълни фактурираните доставки. Наличието на такива не са установени и при извършените проверки в информационните масиви на НАП.

6. Не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 352,40 лв. по фактура №[ЕГН]/25.03.2020 г., издадена от „БУЛПАРАДАЙС“ ЕООД с предмет на доставката: „работно яке, работни обувки и др.“.

Установено е, че дружеството е декларирало назначаването на 4 лица по трудови правоотношения, на длъжност „обслужващ бензиностанция/газ станция“.

Ревизираното дружество е представило извлечение от главна книга на сметка 401 „Доставчици“, копие на процесната фактура, приемо-предавателен протокол от 20.03.2020 г. и справки за осчетоводяване на доставките по сметка 601 „Разходи за материали“.

Органите по приходите са посочили, че ревизираното лице и доставчикът не са представили документи за място на товарене и разтоварване на стоките. Не са представени и доказателства за превоз на стоките до склад на „ТРАНС ОЙЛ СЪРВИС“ ЕООД. Ревизираното дружество не е представило и доказателства за извършване на последващи облагаеми доставки със същите.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 53-06-9757 от 13.12.2021 г. по описа на ТД на НАП-С.. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. С решение № 258/17.02.2022 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ е потвърдил обжалвания пред него РА, в частта на установени данъчни задължения по ЗДДС, ведно със съответните лихви. Датата на връчване на решението е 23.02.2022г. Жалбата срещу ревизионния акт, в часта ,потвърден с решението на Директора на ДОДОП е депозирана на 08,03,2022год/стр.5 / ,поради което е

и допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В рамките на съдебното производство от страна на жалбоподателя бе поискано назначаването на съдебно счетоводна експертиза.

От заключението на вещото лице Е. Т., прието в с.з. на 17.01.2023т се установява, че за да се даде отговор на въпроса дали е водено редовно счетоводството на доставчиците е необходимо да се изследват хронологични счетоводни записвания във връзка осчетоводяване на покупки, на продажби, на разплащане, на изпълнение на изискванията по чл. 125 от ЗДДС за подаване на справка –декларация за всеки отчетен период, деклариране на финансов резултат по ч. 92 от ЗДДС. От дружествата не са представени документи за цялостен анализ и отговор на въпроса.

Счетоводните записвания във връзка с осчетоводените фактури, издадени от доставчик „Джи Ди Пи Ар Груп“ ЕООД са отразени правилно в счетоводния регистър на дружеството – доставчик.

За останалите доставчици не са налични данни за счетоводни записвания и не може да се даде отговор на въпроса.

„Джи Ди Пи Ар Груп“ ЕООД.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството е включило в дневник продажби фактура № [ЕГН]/28.04.2020г. Останалите две фактури за продажба не са включени в дневниците за продажба и справките - декларации по ЗДДС в нито един от данъчните периоди от м. 03.2020г. до датата на РД.

„Бавет България“ ЕООД:

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството не е включило в дневник продажби спорните фактури.

Дружества „Глобус Комюникейшънс“ ЕООД, „Еуросимат“ ЕООД, „Пастриуърлд“ ЕООД и „Булпарадайс“ ЕООД са включили спорните фактури в дневниците за продажби и справките декларации по ЗДДС за процесните периоди.

За доставчици „Глобус Комюникейшънс“ ЕООД и „Булпарадайс“ ЕООД не са налични документи за осъществени разплащания.

Доставчик „Джи Ди Пи Ар Груп“ ЕООД е осчетоводил плащане по процесните фактури в брой, с приходен касов ордер (ПКО):

- ПКО № 1/17.03.2020г., за плащане по фактура № 135/17.03.2020г. за 600лв.;

- ПКО № 2/25.03.2020г., за плащане по фактура № 136/25.03.2020г. за 1 800лв.;

- ПКО № 3/25.03.2020г. за плащане по фактура № 145/28.04.2020г., като в справката е записано, че фактурата е с дата 25.03.2020г. и е платена на 25.03.2020г. – 600лв.

Доставчици „Пастриуърлд“ ЕООД, „Еуросимат“ ЕООД и „Бавет България“ ЕООД са издали фискални бонове за разплащане в брой с жалбоподателя.

Доставчиците не са представили документи относно ресурсната си обезпеченост и данни за доставки от предходни доставчици и поради липса на документи/информация, които да се анализират не може да се даде отговор на въпроса.

Дружествата доставчици не са подавали ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г.

Данните за наличие/липса на персонал са във връзка с проверка в информационния масив на НАП от ревизиращият екип, отразени в РД и по данни от г-жа Л. К..

7.1. „Глобус Комюникейшънс“ ЕООД: Няма назначени лица по трудови договори и никога не е имало назначени лица на трудови договори и по извънтрудови правоотношения.

7.2. „Джи Ди Пи Ар Груп“ ЕООД: За процесния период, при проверка в информационния масив на НАП, ревизиращият екип е установил, че дружеството е разполагало с 9 (девет) назначени лица на трудов договор. Няма данни за подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за 2020г. Няма информация за наети лица по извънтрудови правоотношения.

7.3. „Пастриуърлд“ ЕООД: Няма назначени лица на трудови договори и такива, които са назначени по извънтрудови правоотношения.

7.4. „Еуросимат“ ЕООД: В дружеството не е имало назначени лица по трудови договори до 31.03.2020г. След 01.04.2020г. са назначени четири лица на трудови договори, констатирано от ревизиращият екип в РД. Няма данни за назначени лица по извънтрудови правоотношения.

7.5. „Бавет България“ ЕООД: По данни от обясненията на г-жа Л. К., дружеството доставчик за процесния период е имало назначени 15 души. В РД не са налични данни относно кадровата обезпеченост на дружеството.

7.6. „Булпарадайс“ ЕООД: По данни от обясненията на г-жа Л. К., дружеството доставчик за процесния период не е имало назначени лица на трудов договор. В РД не са налични данни относно кадровата обезпеченост на дружеството. Г-жа К. пояснява, че за дружествата, в които няма назначен персонал, дейността е осъществявана от собственика.

Експертизата е установила в отговора на въпрос № 1, че дружествата доставчици не са представили документи във връзка с изпратените Искания за представяне на документи. Поради тази причина – липса на документи - не могат да се проследят стоките потоци по доставките към дружеството жалбоподател, и дали те съответстват на договорените доставки, както и дали са отразявани складови наличности на стоки и материали и съответстват ли на договорените с жалбоподателя доставки.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно изготвено, неоспорено от страните и съответстващо на останалите писмени доказателства.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса/писмени доказателства на стр.18-28 /. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани със сроковете за изготвяне на ревизионния доклад и връчването му със закъснение, но те по същество не засягат правото на защита на ревизираното

лице,което я е реализирало както по административен ,така и по съдебен ред,като същото ангажира доказателства, в рамките на съдебното производство.

При така изложената фактическа обстановка ,съдът формира и своите правни изводи- На основание чл. 160,ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанието, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество, като прецени наличието на материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на данъчен кредит. Производството по обжалване на РА не е контролно - отменително, а е процес по същество, поради което съдът следва да реши, с оглед на събраните по делото доказателства, дали се дължи данък и в какъв размер. С оглед правомощието на съда по чл.160, ал.2 от ДОПК, същият следва да провери за всеки от доставчиците, дали са спазени изискванията на закона относно начисляване на данъка и реалността на доставката. В този смисъл е и константната практика на Върховния административен съд – решение № 4843 от 03.04.2012 г. по адм. дело № 5289/2011 г. и решение № 15605 от по адм. дело № 4030/2011 г.

По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици, от които могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Безспорно прието в правната теория и практика е, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС, Доставка на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

Безспорно е, че изводът за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан.

Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който при осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Във връзка с това, всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за съставени и осъществени сделки, както и писмени доказателства, които да докажат наличието на осъществените доставки. Липсата на такива съответно може да обоснове извода за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело№2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на СЕС/. Доколкото правото на данъчен кредит е субективно притезателно право с насрещен субект приходната администрация /Държавата/,то съгласно правилото на чл.154 от ГПК, приложимо въз основа на § 2 от ДР на ДОПК във вр. чл.144 от АПК,доказателствената тежест за установяването му е на жалбоподателя. При условията на главно пълно доказване , Е. Т. О. С. не успя да се справи с тази доказателствена задача в настоящето производство.Напротив приходната администрация с наличните по административната преписка писмени доказателства,поведението на доставчиците на жалбоподателя и заключението на ССЕ успя да проведе насрещно доказване за установяване на фактите,свързани с липсата на реално изпълнение на доставките по процесните фактури.

В решението си по делото Б. /решение от 06,12,2012год по дело С-285/2011 на Съда на Европейския Съюз е дадено задължително тълкуване на разпоредбите на чл.167 и сл. от Директива 112/2006год относно общата система на ДДС ,свързано с въпроса за преценката на това дали извода на приходната администрация за нереалност на доставката е пряко свързан с отказа на данъчен кредит по ДДС.В него е посочено,че от постоянната съдебна практика на СЕС се установява,че правото на данъчнозадължените лица да приспадат от ДДС, на които са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. Решение от 21 юни 2012 г. по дело Mahagaben и David, С-80/11 и С-142/11).

Въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи продажби на определени стоки е бил внесен или не в държавния бюджет, е без значение за правото на данъчнозадълженото лице да приспадне платения по получени доставки ДДС. Всъщност ДДС се прилага спрямо всяка сделка в процеса на производство и разпространение, като се приспада ДДС, начислен пряко върху различните елементи от цената (вж. Решение от 12 януари 2006 г. по дело Optigen и др., С-354/03, С-355/03 и С-484/03, R., стр. I-483, точка 54, Решение по дело K. и Recolta Recycling, посочено по-горе, точка 49 и Решение по дело Mahagaben и David, посочено по-горе, точка 40). Освен това от текста на член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице (вж. Решение по

дело *Centralan Property*, посочено по-горе, точка 52 и Решение от 6 септември 2012 г. по дело *Tyth*, C-324/11, точка 26). Посочено е също така, че борбата срещу данъчните измами, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби е цел, призната и насърчавана от Директива 2006/112.

В тази насока и диспозитива на решението по същото дело сочи, че членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство не допускат на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне данъка върху добавената стойност за доставката на стоки, поради това че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с данък върху добавената стойност, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки, което следва да провери запитващата юрисдикция. Това решение на СЕС, както и Решение от 21 юни 2012 г. по дело *Maňagaben и David*, C-80/11 и C-142/11 следва да се съобразят с някои други основополагащи принципи на правото на приспадане на данъчен кредит. Всъщност по делото Б. и по дело *Maňagaben и David* фактите са напълно различни от тези, установени в настоящето производство. Идентично е и произнасянето на СЕС с Определение от 03,07,2013год по дело C-572/11 Мениджърски бизнес решения срещу ДДОДОП: Член 168, буква а) и член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на данъчен неутралитет и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получателя по фактура да се откаже право на приспадане на посочения в тази фактура данък върху добавената стойност, когато доставките, за които се отнася последната, не са били действително осъществени, дори ако рискът от данъчни загуби е отстранен, с мотива че издателят на фактурата е платил посочения в нея данък върху добавената стойност. Всъщност от задължителните за приходната администрация и съдилищата решения на СЕС по преюдициални запитвания и събраните в рамките на производството писмени доказателства, не доказват по категоричен начин, че именно доставчиците на Е. Т. О. С. – „ГЛОБУС ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪН“ ЕООД, „ДЖИ ДИ ПИ АР ГРУП“ ЕООД, „ПАСТРИУЪРЛД“ ЕООД, „ЕУРОСИМАТ“ ЕООД, „БАВЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „БУЛПАРАДАЙС“ ЕООД, са осъществили спорните доставки на услуги-оптимизация на сат, предпечат, печат на рекламни материали, флаери и др за първото дружество, оптимизация на сайт, интернет реклама за второто дружество, доставка на дезинфектанти, предпазни маски, дезинфектиране и почистване на сервизно хале за третия доставчик, доставка на автомобилни гуми за четвъртия доставчик, доставка на дезинфектанти и почистване на сервизно хале на петия доставчик, доставка на работно яке, работни обувки и др. от шестия доставчик.

Според съда за целите на ЗДДС данъчно събитие е не

правоотношението /сделката / или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, а изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т.т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на порождащият задължението за доставката юридически факт е индиция за реалността на имущественото разместване при изпълнението.

Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът. Осигуряването на изпълнение от различно лице не може да има за последица възникването на право на приспадане на данъчен кредит. Косвено доказателство за различно от изпълнителя лице извършило услугите по спорните фактури е отсъствието на достатъчно в качествено и количествено отношение заети лица.

Съгласно обичайната търговска практика, за да защити собствените си икономически интереси, добронамереният търговец би предприел всякакви законосъобразни действия за осъществяване на контакт с контрагентите си и представяне на необходимите доказателства.

На първо място досежно доставчиците, които се твърди, че са осъществили услуги „ГЛОБУС ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪН“ ЕООД, „ДЖИ ДИ ПИ АР ГРУП“ ЕООД, „ПАСТРИУЪРЛД“ ЕООД, „БАВЕТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в рамките на производството по безспорен начин е установено, че по отношение на Глобус Телекомуникейшън ЕООД, Пастриуърлд ЕООД Б. България ЕООД липсват данни да са наемани лица по трудови или граждански правоотношения. Специално за услугите на Пастриуърлд ЕООД и Б. България ЕООД, свързани с почистването на сервизно хале е неминуемо използването на работна сила и доказването на персоналия й субстрат, за да се приеме, че услугата е извършена и приета от възложителя. В тази насока заключението на ССЕ е категорично, че посочените дружества нямат кадрови потенциал да осъществят спорните доставки. Първите две дружества Глобус Телекомуникейшън ЕООД и Д. Ди Пи Ар Г. ЕООД са осъществявали софтуерни и рекламни услуги. По думите на обслужващия счетоводител на жалбоподателя, инкорпорирани в заключението на ССЕ спорните доставки са осъществени лично от управителите им. Принципно това е напълно възможно за първият вид услуга- поддържането на интернет сайт, но по отношение на останалите части от услугите- изпълнение предмет SEO оптимизация на фирмен сайт, разработка на допълнителен модул за онлайн търговия към сайта, предпечатна подготовка и печат се изисква освен умения на лицето, което осъществява услугата и наличието на специализирана техника, данни за която няма нито в рамките на ревизионното производство, нито биха могли да се извлекат от заключението на експертизата, която заявява, че поради неоткриване на адреса, счетоводството на тези дружества не е проверявано.

Досежно доставките на стоки от страна на дружествата Пастриуърлд

ЕООД,Еуросимат ЕООД,Б. България ЕООД и Булпарадайс ЕООД от приетите писмени доказателства и поведението на тези доставчици по безспорен начин се установява,че не разполагат с достатъчен кадрови и технически потенциал да осъществи спорните доставки.На първо място досежно доставката на стоки- материали за дезинфекция,автомобилни гуми,ралтоно облекло - като вид еднородни вещи същите се подчиняват на режима на чл.24 от ЗЗД досежно прехвърлянето на собствеността върху тях. Доставчиците не са представили доказателства, че са разполагали със стоките, предмет на процесните фактури. Не са представени счетоводни документи, в т.ч. аналитичност на сметка 304 Стоки, от които да се проследи заприходяването и изписването на стоките. Липсват и доказателства за мястото на изпълнение, в т.ч. не са представени доказателства за наличие на складови бази/търговски обекти, както и за транспортиране на стоките. Не са налице и приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи прехвърляне на собствеността на стоките върху купувача.От заключението на ССЕ се установи,че нито един от тези доставчици не е подал ГДД по ЗКПО за 2020г,т.е не е отчетел приходите и разходите от дейността и данъчната печалба,каквато неминуемо би възникнала при подобен вид покупко-продажба. Всички тези обстоятелства не позволяват еднозначно да се приеме,че е прехвърлена собствеността върху стоките и еднородните вещи,и че същите са преминали във владение на оспорващия.Ето защо и правилно е прието,че не е налице право на приспадане на данъчен кредит.

Ето защо и според настоящия състав ревизионният акт е законосъобразен и следва жалбата срещу него да се отхвърли.

При направено искане за това и на основание чл.161 от ДОПК на приходната администрация се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1006,64 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „ТРАНС ОЙЛ СЪРВИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 5, ап. 28 чрез С. И. С., в качеството на управител,представявана от адв.К. срещу Ревизионен акт №Р-22220621001290-091-001/16.11.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията и Ю. С. Т.-С. – ръководител на ревизията ,потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 258/17.02.2022 г., с който на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5103,60 лв. ,ведно с лихви в размер на 1962,81лв..

ОСЪЖДА „ТРАНС ОЙЛ СЪРВИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 5, ап. 28 чрез С. И. С., в качеството на управител,представявана от адв.К., да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 1006,64 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: